

[Arentoft]

»Vil ministeren tage iniativ til, at syge mennesker med fysiske lidelser, der kræver massage (f.eks. ryglidelser, muskelsmerter o.lign.), i mindre omfang end nu af økonomiske årsager tilskyndes til, at de får deres sygdomsbehandling foretaget hos universitetsuddannede læger i stedet for hos velrenommerede, ikke autoriserede massører?«

#### Begrundelse

Der findes mange dygtige, ikke autoriserede massører med en stor patientskare. Hverken massører eller patienter har mulighed for refusion gennem sygesikringen. Patienten må betale hele beløbet fuldt ud, og dette kan i mange tilfælde være urimeligt, da klientelet ofte er fra arbejderklassen, og hvor en hurtig massagebehandling kan lindre smerterne hurtigt og effektivt og spare mange sygedage.

*Besvarelse (26/2 80):*

**Socialministeren (Ritt Bjerregaard):**

Efter folketingsbeslutning den 6. juni 1973 nedsatte indenrigsministeren et særligt udvalg, som skulle vurdere værdien af forskellige naturhelbreders medicin og behandlingsmetoder.

Udvalget har siden 1976 arbejdet med gennemførelsen af en forsøgsrække vedrørende forskellige »uautoriserede« midler og metoder som akupunktur, zoneterapi, plantemedicin og andre naturprodukter, svingningsbehandling samt antroposofisk medicin. Forsøgene opfylder de betingelser, som må stilles til videnskabelige forsøg med nye lægemidler eller helbredelsesmetoder. De udføres eller forestås af lægelige eksperter i de behandlede sygdomme, og de er godkendt af de læger og naturhelbredere, hvis behandling undersøges.

Udvalgets forsøgsrække forventes afsluttet i 1981, og udvalget forventes derpå at afgive en rapport. Før en sådan foreligger, finder socialministeriet ikke anledning til at tage spørgsmålet om tilskud efter sygesikringsloven til naturlægebehandling op til nærmere overvejelse.

Det bemærkes, at den offentlige sygesikring yder tilskud til fysiurgisk behandling, der udføres efter henvisning af en læge og ved en autoriseret fysioterapeut.

**Spm. nr. 446**

Til *landbrugsministeren (20/2 80)* af:

**Arentoft (FP):**

»Vil ministeren tage initiativ til et positivt og konstruktivt samarbejde med miljøministeren omkring Vadehavssagen, hvor der er gennemført en 5-årig reservatordning (jfr. jagtlovens kapitel VII), men hvor der nu fra miljøministeriet foreslås en fredning af hele Vadehavsområdet, hvorved jagtloven og naturfredningsloven griber uheldigt ind over hinanden?«

#### Begrundelse

Spørgsmålet drejer sig i første omgang om at få det bedst mulige samarbejde mellem landbrugsministeriet og miljøministeriet til gavn for befolkningen, miljøet og fuglevildtet.

Det må tages i betragtning, at ved oprettelse af vildtreservater er begrænset jagt stadig mulig, hvorimod jagt ikke er tilladt i fredede områder.

Vadehavet spiller en enorm rolle for trækende fugle, men det må erindres, at der ikke er tale om ynglepladser, men om rasteplasser. Ynglepladserne ligger i Nordskandinavien, og det er lidt ejendommeligt, at man ikke – f. eks. i højere grad i Nordisk Råd – tillægger det større betydning, at Finland ca. hvert 10. år tørlægger vådområder (ynglepladser), der svarer i areal til hele Danmark.

Hvor reservater betales af jagtfondens midler, kan der ved fredninger blive tale om erstatningsbeløb af offentlige midler.

*Besvarelse (26/2 80):*

**Landbrugsministeren (Poul Dalsager):**

Spørgsmålet om fredningsforanstaltninger i Vadehavsområdet har løbende været behandlet i landbrugsministeriets og miljøministeriets kontaktudvalg vedrørende jagt- og fredningsspørgsmål, hvori også miljøministeriets forslag til en naturfredning i området har været behandlet, ligesom landbrugsministeriets vildtreservatadministration på teknisk plan har været inddraget i forberedelsen af forslaget.

Der er nu under kontaktudvalget nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse fra fredningsstyrelsen, landbrugsministeriets vildtforvaltning og jordlovsudvalget til at gennemgå forslaget, herunder sammenholde det-